

Interview met Henk en Willem Huijing, akkerbouwers te Westdorp

‘Gewekt door klaroengeschal’

Henk en Willem Huijing voeren in maatschap het akkerbouwbedrijf in het Drentse Westdorp bij Borger. Zoon Willem is de vierde Huijing-generatie op deze in 1909 gebouwde boerderij. Vader Henk weet nog precies wanneer zijn grootouders de boerderij betrokken: 29 april 1909. ‘Na de eerste nacht op de nieuwe boerderij werd de familie door klaroengeschal gewekt vanwege de geboorte van prinses Juliana.’

Veenkoloniaal akkerbouwbedrijf

Het veenkoloniale akkerbouwbedrijf heeft 67 hectare grond. ‘Maar we hebben hier van alles, van zand tot veen’ aldus Willem Huijing. Op een derde deel van de grond verbouwen de Huijing’s zetmeelaardappelen, een vijfde deel wordt beteeld met suikerbieten en de rest met graan, uitgezonderd enkele hectare poot aardappelen voor eigen gebruik en wat bloemrijke randen. Zes hectare ligt bij de bedrijfsgebouwen, 20 hectare op een halve kilome-

ter afstand en 14 hectare op een hele kilometer. De rest ligt nog wat verder weg. Als groenbemester wordt na de graanteelt bladrammenas, gele mosterd en Japanse haver geteeld, het laatste tegen de vrijlevende aaltjes.

Aanvankelijk waren er op het bedrijf ook melkkoeien. Maar daar is Henk in 1976 mee gestopt. ‘We hadden in dat droge jaar bijna geen ruwvoer en de investering die de omschakeling naar tankmelken vroeg, vond ik niet verantwoord. Daarom bleef alleen de akkerbouw over.’

Naast het akkerbouwbedrijf ook bosbouw

Henk kreeg toen tijd beschikbaar die hij in de bosbouw kon besteden. Daarnaast was hij taxateur voor de wildschadecommissie. Want wild zit er in deze bosrijke streek genoeg. Zijdelings komt ter sprake dat het gebied veel vossen, marters en dassen bevat. Ook Willem werkt, naast het akker-

bouwbedrijf, gemiddeld drie dagen per week in de bosbouw: 'de vrijheid en flexibiliteit van dit werk past me goed. In de winter besteed ik wat meer tijd in de bosbouw, in drukke perioden wat minder. Maar het mooiste vind ik toch het bedrijf zelf. De groei van het gewas, de oogst van de producten.'

Medewerker bij het LEI

In 2005 kwam het verzoek om mee te doen met het Bedrijveninformatienet en het Landelijk Meetnet effecten Mestbeleid. Vanaf 2008 heeft Willem Huijning vijf jaar als technisch administratief medewerker bij het LEI gewerkt. De bedrijfseconomische en technische gegevens die de deelname oplevert, houdt de Huijning's scherp: 'Je kunt vergelijken met voorgaande jaren en met andere bedrijven. Dat biedt inzicht in de posten waarop je kunt besparen'. Met de waterkwaliteitgegevens kunnen ze vrijwel niets. 'We kunnen er geen enkele lijn in ontdekken. Dan zou je de gegevens per perceel moeten hebben en een trendlijn van de achterliggende jaren moeten krijgen. Maar dan zou je nog meer gegevens moeten bijhouden en alle relevante perceelgegevens bij elkaar moeten zetten.'

Mestbeleid pakt te star uit

De mest betrekken ze van een varkenshouder uit de omgeving. Ze vinden dat de regels te star uitpakken. 'We kunnen aan de gewassen zien dat ze vroeger afrijpen dan voorheen en dat de kleur bij de suikerbieten niet zo groen is. In hoeverre dat in een lagere opbrengst tot uiting komt, weten we niet, maar je ziet als boer toch graag een gewas dat er goed bijstaat.' Willem: 'Als we de varkensmest krijgen, weten we nog niet wat er in zit. We blijven met het bemesten aan de veilige kant om te voorkomen dat we de gebruiksnormen overschrijden. Als we de cijfers krijgen, blijkt soms dat we te voorzichtig zijn geweest en bijvoorbeeld 500 ton mest minder hebben gebruikt dan mogelijk was. Voor bijbemesten is het dan te laat. Waarom kan een bemesting onder de gebruiksnorm het volgende jaar niet worden gecompenseerd? Al was het maar voor 70%. Een overschrijding kan het komend jaar voor 100% worden gekort. Je kunt dan een balans maken, je hoeft minder bevreesd te zijn voor onder- of overschrijding van de normen en het gewas lijdt minder onder strenge normen.'

De voor hen relevante artikelen in LMM nieuws worden goed gelezen. 'Maar artikelen die ik voor onze eigen situatie minder relevant vind, lees ik diagonaalsgewijs' aldus Henk.

